

Evaluation of the Performance of Rural Youth Club of Isfahan in the Second Pahlavi period Based on New Documents (1960- 1979 AH)

Mahshid Sadat Eslahi^{1*}, Ali Akbar Jafari²

^{1*}- *PhD student of Iran's history after Islam, Persian Gulf University, Bushehr, Iran.*
maheslahi@gmail.com

²- *Associate Professor, Department of History, University of Isfahan, Isfahan, Iran.*
a.jafari@ltr.ui.ac.ir

Article Info

ABSTRACT

Article type:

The Rural Youth Club was formed in 1338 AH with the help of the Development and Development Corps, in order to involve the rural youth in different cities. With various activities, these clubs played an important role in promoting social cohesion, empowering and educating rural youth, fostering a sense of belonging and creating opportunities for education among rural youth. Based on this, the main question of the research is: What role did the actions of the rural youth club play in empowering the rural youth? This research, with a descriptive-analytical approach and using new archival documents and library resources, evaluates the performance of the rural youth club from its formation to the end in the second Pahlavi period (1338-1357 AH). The findings of the research show that this club effectively helped in the improvement and modernization of the villages by providing information on new agricultural methods, increasing livestock production, expanding and improving rural industries and guiding the villagers, and was able to meet the needs of the villagers and play a constructive role. in the social and economic development of rural areas.

Keywords: Rural youth club, Promotion and development corps, Villages, Pahlavi II.

Cite this article: Eslahi, Mahshi Sadat; Jafari, Ali Akbar, (2024), "Evaluation of the Performance of Rural Youth Club of Isfahan in the Second Pahlavi period Based on New Documents (1338- 1357 AH)", *The History of Village and Rural Settlement in Iran and Islam* Vol. 1, No.3, Winter, P:1-27.

DOI: 10.30479/hvri.2024.20091.1026

© The Author(s).

Publisher: Imam Khomeini International University

***Corresponding Author:** Mahshid Sadat Eslahi

Address: *PhD student of Iran's history after Islam, Persian Gulf University, Bushehr, Iran.*

E-mail: *maheslahi@gmail.com*

فصلنامه تاریخ روستا و روستانشینی در ایران و اسلام

شایپا الکترونیکی: ۱۲-۶۰-۲۰۶۰

سال اول، شماره سوم، زمستان ۱۴۰۲

ارزیابی عملکرد «باشگاه جوانان روستایی» اصفهان در دوره پهلوی دوم با تکیه بر

اسناد نویافته (۱۳۳۸ - ۱۳۵۷ هـ ش)

مهریزیده‌سادات اصلاحی^{۱*}، علی‌اکبر جعفری^۲

^۱- دانشجوی دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران. maheslahi@gmail.com

^۲- دانشیار گروه تاریخ، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران. a.jafari@ltr.ui.ac.ir

اطلاعات چکیده

نوع مقاله:

باشگاه جوانان روستایی در سال ۱۳۳۸ هـ ش با کمک سپاهیان ترویج و آبادانی، به منظور مشارکت دادن

مقاله پژوهشی

جوانان روستایی در شهرهای مختلف تشکیل شد. این باشگاهها با فعالیت‌های گوناگون نقش مهمی در

دریافت:

۱۴۰۲/۱۲/۱۹

ارتقای انسجام اجتماعی، توانمندسازی و آموزش جوانان روستایی، پرورش حس تعلق و ایجاد

فرصت‌هایی برای آموزش در بین جوانان روستایی داشت. بر این اساس، پرسشن اصلی پژوهش این

پذیرش:

۱۴۰۳/۰۸/۱۶

است که: اقدامات باشگاه جوانان روستایی اصفهان چه نقشی در توانمندسازی جوانان روستایی داشت؟

این پژوهش با رویکرد توصیفی - تحلیلی و با استفاده از اسناد آرشیوی نویافته و منابع کتابخانه‌ای،

به ارزیابی عملکرد باشگاه جوانان روستایی اصفهان از تشکیل تا پایان در دوره پهلوی دوم (۱۳۳۸ -

۱۳۵۷ هـ ش) می‌پردازد. گفتنی است که این اسناد نویافته و بررسی شده تنها مربوط به استان اصفهان و

شهرستان‌های تابعه آن است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهند این باشگاه با آگاهی دادن در زمینه روش‌های

نوین کشاورزی، افزایش تولیدات دامی، گسترش و بهبود صنایع روستایی و راهنمایی روستاییان، در آبادانی

و توسعه روستاهای اصفهان نقش مؤثری ایفا کرد و توانست نیازهای روستاییان را مرتفع سازد. همچنین

نقش سازنده‌ای را در توسعه اجتماعی و اقتصادی مناطق روستایی اصفهان داشت.

واژگان کلیدی: باشگاه جوانان روستایی، سپاهیان ترویج و آبادانی، روستاهای، پهلوی دوم.

استناد: اصلاحی، مهریزیده‌سادات؛ جعفری، علی‌اکبر، (۱۴۰۲)، «ارزیابی عملکرد باشگاه جوانان روستایی اصفهان در دوره پهلوی

دوم با تکیه بر اسناد نویافته (۱۳۳۸ - ۱۳۵۷ هـ ش)»، *تاریخ روستا و روستانشینی در ایران و اسلام*، سال اول، شماره سوم،

صفحه ۱-۲۷.

DOI: 10.30479/hvri.2024.20091.1026

حق مؤلف © نویسنده‌گان.

ناشر: دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)

مقدمه

روستا اولین جزء تقسیمات کشوری است که عموماً از لحاظ زیستی و شرایط طبیعی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی همگن بوده، اکثریت ساکنان واقعی آن به طور مستقیم و غیرمستقیم به یکی از فعالیت‌های زراعی، دامداری، باگذاری و به طور اعم ترکیبی از این فعالیت‌ها اشتغال دارند (پاپلی یزدی و دیگران، ۱۳۸۱: ۲۳). درواقع، روستاهای بعنوان تأمین‌کننده بخش عمداتی از مواد اولیه و غذایی شهرها شناخته می‌شوند (طالب، ۱۳۷۱: ۴۴). روستاهای در ایران اساس حیات اجتماعی به شمار می‌آیند و همواره زیربنای بسیاری از فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی هستند.

پس از ورود متفقین و اشغال ایران در سوم شهریور ۱۳۲۰ش، مشکلات فراوانی گریبان‌گر ایران و مردمانش شد. یکی از بزرگ‌ترین مشکلات، کمبود محصولات کشاورزی و درنتیجه، قحطی بود که موازنۀ سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور را بهم ریخت و وضعیت تأمین ارزاق مردم در معرض تهدید قرار گرفت (کدخدایی، ۱۳۹۴: ۱۱). پس از پایان جنگ و بعدها، خروج اشغال‌گران از کشور، پیامدهای این قحطی همچنان وجود داشت، لذا دولت را به اندیشه واداشت تا با یک برنامه‌ریزی میان‌مدت و دقیق و مناسب، وضعیت کشاورزی و روستاییان را بهبود ببخشد. در آن زمان روستاییان به شیوه سنتی روی زمین‌های خود کار می‌کردند و از روش‌ها و تکنیک‌های جدید آگاه نبودند. نحوه کاشت، برداشت، برداده و حمل محصولات کشاورزی به مراکز مصرف و بازارهای شهری، همان شیوه‌های قدیمی بود و به همین دلیل، بخش مهمی از تولیدات کشاورزی به علت ناآشنایی با روش‌های صحیح، رشد چندانی نداشت و از بین می‌رفت. آفات و بیماری‌های گیاهی و دامی بهوفور رواج داشت و اغلب یا مبارزه‌ای علیه آن‌ها صورت نمی‌گرفت یا اقدامات ناقص و محدود بودند. کشاورزان بخشی از زمین‌های قابل کشت هرساله خود را به دلیل نداشتن امکانات پیشرفته و آشنا نبودن با اصول جدید کشاورزی رها می‌کردند. آن‌ها در مقابل یک سال کاشت و بهره‌کشی از زمین، یک سال و گاه هم بیشتر، آن را نمی‌کاشتند و به این ترتیب از امکانات موجود هم بهره‌برداری لازم صورت نمی‌گرفت. این شرایط، ایجاد می‌کرد که به منظور آشنا ساختن و آموزش روستاییان با اصول صحیح کشاورزی و دامداری به منظور استفاده بهتر و بیشتر از زمین‌ها، افرادی با صلاحیت و کاردان به روستاهای مراجعه کنند و آموزش‌های لازم را به روستاییان بدهند (دستاوردهای انقلاب، ۱۳۵۵: ۱۵۱). بر این اساس، سپاه دانش و سپاهیان ترویج

و آبادانی در کنار آموزش‌های لازم به روستاییان، باشگاه جوانان روستایی را پایه‌گذاری کردند تا از این طریق به فرزندان کشاورزان و روستاییان اصول کشاورزی، دامپروری و غیره را آموزش دهند.

بررسی پیشینه موضوع نشان می‌دهد تاکنون پژوهش و تحقیقی که منحصرًا به عملکرد باشگاه جوانان روستایی در دوره پهلوی پرداخته باشد، انجام نگرفته است. اغلب پژوهش‌های صورت گرفته به شکل پراکنده و گذرا و غیرمتمرکز بر این موضوع هستند. غفاری و ازکیا در کتاب توسعه روستایی با تأکید بر جامعه روستایی ایران (۱۳۸۳)، در حوزه‌های توسعه و تحول جامعه روستایی، بیشتر به مباحث نظری و تجربی پرداخته‌اند و نتایج پژوهش و پیمایش‌های موردی را در مناطق روستایی مختلف ایران با آمار و گزارش‌ها ارائه کرده‌اند. بهروان در تحقیق «جامعه‌شناسی روستایی» (۱۳۹۰)، نوعی پیوند بین پیشینه مسائل روستایی با مسائل جدید برقرار می‌کند و مفاهیم و نظریه‌های اساسی هر موضوع را در کنار مسائل تجربی به چالش می‌کشد. گلی تربه‌بر در پایان‌نامه خود با عنوان «روند ایجاد، گسترش و پیامدهای اجتماعی سپاه ترویج و آبادانی در ایران» (۱۳۹۶) با تکیه بر اسناد، پیامدهای اجتماعی مثبت و منفی سپاه ترویج و آبادانی در روستاهای را بررسی می‌کند و به مسائل مرتبط با باشگاه جوانان روستایی نمی‌پردازد. غلامی در کتاب /اقتصاد کشاورزی ایران با بهره‌گیری از مباحث توسعه اقتصادی و با تکیه بر دو نظریه نوسازی دولت مدرن و نظام اقتصاد جهانی به‌طورکلی، به کشاورزی در دوره پهلوی می‌پردازد. امیدی در مقاله «تأثیر تداخل انقلاب سفید در دوره پهلوی بر اجرای برنامه عمرانی سوم (۱۳۴۱ – ۱۳۴۶ش)» (۱۴۰۱) انقلاب سفید و تأثیر آن را بر اجرای برنامه عمرانی سوم تحلیل می‌کند و نتایج ارزیابی آن را به چالش می‌کشد. شهیدانی نیز در کتاب اسناد نویافته در هنر سینما، فیلم و تئاتر لرستان عصر پهلوی (۱۴۰۲)، بخشی از اسناد مرتبط با انقلاب سفید و تأثیرات آن بر زندگی روستایی را تحلیل محتوایی کرده و در بررسی اسنادی به نوسازی روستاهای و عمران روستایی در استان لرستان اشاره می‌کند. ازکیا و مختارپور در «توسعه و دگرگونی اجتماعی در روستاهای ایران» (۱۴۰۲) ضمن ارائه مباحث نظری توسعه روستایی به مباحث اصلاحات ارضی روستاییان و مشکلات آن ها در دوره پهلوی می‌پردازن.

این موارد نشان می‌دهند بهرغم اینکه روستا، توسعه روستایی، سپاه دانش، سپاه ترویج و آبادانی و برخی دیگر از فعالیت‌ها در امور روستاهای در دوره پهلوی مورد توجه محققان و پژوهشگران بوده است، اما بر باشگاه جوانان روستایی و عملکرد و نتایج آن تمرکزی نداشته‌اند. بر همین اساس، در پژوهش حاضر با رویکرد توصیفی - تحلیلی و با تکیه بر اسناد آرشیوی و منابع کتابخانه‌ای تلاش شده است تا ضمن ارائه مفهوم توسعه روستایی، فعالیت و عملکرد باشگاه جوانان روستایی در دوره پهلوی دوم در سطح اصفهان و روستاهای تابعه بررسی و ارزیابی شود.

۱. مفهوم توسعه روستایی

توسعه با مفاهیمی نظیر تکامل، پیشرفت و رشد همراه است و به‌طورکلی، از سوی صاحب‌نظران به تعابیر و معانی متفاوت و متنوعی به کار رفته است. توسعه را معادل فارسی کلمه انگلیسی Developent آورده‌اند که از نظر لغوی به معنی بسط یافتن، درک کردن، تکامل و پیشرفت است. اگرچه این واژه از سده چهاردهم میلادی برای توضیح برخی پدیده‌های اجتماعی به کار رفته، اما استفاده وسیع از آن به عنوان یک چارچوب تحلیلی برای درک پیشرفت جوامع انسانی، به بعد از جنگ دوم جهانی و دهه‌های ۱۹۵۰ - ۱۹۶۰ میلادی مربوط می‌شود (رضایپور جمور و دیگران، ۱۴۰۰: ۱۴۱). درواقع، می‌توان گفت توسعه، جریانی است که در ذات خود، تجدید سازمان و سمت‌گیری متفاوت کل نظام اقتصادی - اجتماعی را به همراه دارد. توسعه علاوه بر بهبود در میزان تولید و درآمد، شامل دگرگونی اساسی در ساختهای نهادی، اجتماعی - اداری و همچنین ایستارها و وجه نظرهای عمومی مردم، عوامل اقتصادی بهمنظور افزایش درآمد ملی و بالا بردن سطح زندگی عمومی است که درنتیجه بهبود زندگی و رفاه عمومی را دربر دارد (ازکیا، ۱۳۸۵: ۷ و ۸)؛ از طرف دیگر، «توسعه روستایی» یک فرع بر توسعه است که از سوی صاحب‌نظران با معانی مختلف ارائه شده است، به‌طوری‌که عده‌ای بهبود شرایط زندگی و برخی افزایش تولیدات روستاییان و گروهی بهبود اشتغال و افزایش درآمد را به عنوان توسعه روستایی تعریف کرده‌اند.

آلبرت واترسون

^۱ توسعه و عمران روستایی را یک فعالیت چندبخشی مرکب می‌داند که شامل توسعه کشاورزی و توسعه تسهیلات اجتماعی برای هر فرد روستایی است. وی معتقد است که هدف نخستین

توسعه کشاورزی، معمولاً افزایش رشد تولیدات کشاورزی، تقویت رفاه مادی و اجتماعی جمعیت روستایی است (آسايش، ۱۳۹۱: ۲۲، ۲۷ و ۲۸). توسعه روستایی از دیدگاه جرج آکسین^۱ عبارت است از افزایش شخصیت و اعتبار زندگی روستایی و تغییر زارع از روستایی فقیر به یک کشاورز مترقی و علمی و درنهایت، بهتر ساختن شرایط زندگی آنها در محیط روستایی است (آسايش، ۱۳۷۴: ۵۱)؛ بنابراین، می‌توان گفت توسعه روستایی یک فرآیند سیستمی است و هرگونه اقدام برای اصلاح ماهیت ستانده سیستم، بدون توجه به محیط گسترده‌تر نهادی، سازمانی، تشویقی و ارتباطی، احتمال دستیابی به فرجامی مطلوب را نخواهد داشت. آنچه مورد نیاز است مجموعه کاملی از اجزای بهم پیوسته سیستم است که مفهوم همه‌جانبه نوینی را از توسعه به دست می‌دهد. در چنین سیستمی، راهبردهای توسعه نه از بالا به پایین و نه از پایین به بالا، بلکه آمیزه‌ای از هر دو هستند (لاکشمنان، ۱۳۷۶: ۱۰۹). گلسرخی معتقد است که توسعه روستایی را می‌توان پدیده‌ای دانست که تغییرات فنی و فرهنگی روستاهای را به عنوان یک پویش دائمی در جهت «حاصل شدن حداقل استفاده فلاحتی» و افزایش درآمد و تأمین امکانات رفاهی روستاییان مورد توجه دارد. این پدیده در گذشته از طریق بزرگ‌مالکان و با اقدامات دسته‌جمعی روستاییان در جهت «احداث، احیا و تعمیر قنوات، اصلاح خانه‌های رعیتی با رعایت اصول بهداشتی و تأسیس راههای فرعی» در برخی از روستاهای انجام شد و بعد از جنگ جهانی دوم شدت گرفت (گلسرخی، ۱۳۵۲: ۳ و ۵). آنچه از تعاریف بالا می‌توان استنباط کرد، این است که توسعه روستایی مجموعه فعالیت‌هایی است که به افزایش رفاه مادی و اجتماعی روستاییان و همچنین بالا بردن سطح آگاهی آنان در زمینه‌های مختلف کمک می‌کند و این کار مستلزم همکاری دوچانبه روستاییان و دولت است. اولین گام در ایران برای توسعه و عمران روستایی با تهیه قانون «عمران دهات» در سال ۱۳۱۶ ش برداشته شد. این قانون در شکل اولیه خود تأکید بر افزایش محصولات کشاورزی داشته و مالکان را ملزم به رسیدگی به وضع زمین‌ها و رعایا می‌کرد. بعدها و به دلیل مشکلات ناشی از اشغال ایران توسط متفقین، این قانون عملاً رها شد. پیامدهای تخریب و بلندمدت ناشی از جنگ جهانی دوم در ایران، اندیشه بازنگری در اصلاح وضع روستاهای را ایجاد کرد که در ادامه به آنها پرداخته می‌شود.

^۱. George. H . Axinn

۲. تشکیل سپاه ترویج و آبادانی

شهرها مولود روستاهما، مادر شهرها محسوب می‌شوند. روستاهما به عنوان اولین واحدهای اجتماعی و مرکز استقرار و اسکان انسانها، دارای سازمان اجتماعی و مدیریت بوده‌اند. اداره واحدهای تولیدی زراعی، باغداری، دامداری و غیره باید با هماهنگی بین واحدهای مختلف انجام گیرد و این کار مستلزم آموزش و راهنمایی به روستاییان بود (طالب، ۱۳۷۱: ۵). به منظور بالا بردن سطح زندگی و تأمین رفاه روستاییان و آشنا ساختن آنان با اصول جدید کشاورزی و راههای افزایش تولیدات زراعی و صنایع دستی و راهنمایی، توسعه و بهبود و ترویج صنایع روستایی و راهنمایی در امور مربوط به آبادانی و نوسازی روستاهما، در اول مهرماه ۱۳۴۳ ش سپاه ترویج و آبادانی به فرمان محمد رضا شاه تشکیل شد (ساکما، ۱۲۰۴۶۹ / ۲۹۳: ۳۱). این قانون پس از تصویب مجلسین، به منظور اجرا به وزارت کشاورزی ابلاغ شد (ساکما، ۶۱۸۳ / ۳۴۰: ۲). این نهاد با اهداف یادشده در برنامه‌ای که با اجرای اصلاحات ارضی آغاز شده بود، تشکیل شد و از مشمولین وظیفه دیپلمه و بالاتر که رشته تحصیلی آنان متناسب برای خدمت در امور ترویج کشاورزی و عمران نوسازی و تعاوی‌های روستایی بود، فعالیت خود را آغاز کرد. گروهی از جوانان برگزیده رشته‌های گوناگون از قبیل دیپلمه‌های کشاورزی، طبیعی، ریاضی، فنی و لیسانسیه‌های کشاورزی، راه و ساختمان، معماری و برق و مکانیک و دامپزشکان کشور برای خدمت در سپاه ترویج و آبادانی مأمور شدند. بین ۳۰ تا ۳۵ درصد از این تعداد به منظور خدمت در وزارت تعامل و امور روستاهما و بقیه برای انجام وظیفه در وزارت کشاورزی و منابع طبیعی آموزش داده شدند. برای تدریس آنان از وجود استادان و مریبان دانشگاهها و کارشناسان وزارت کشاورزی و منابع طبیعی و سایر وزارت‌خانه‌ها و سازمان‌های دولتی استفاده شد. سپاهیان ترویج و آبادانی سهمیه وزارت تعامل و امور روستاهما به منظور خدمت در امور نوسازی و شرکت‌های تعاملی و شرکت‌های سهامی زراعی توسط استادان و کارشناسان آن وزارت‌خانه آموزش می‌دیدند (دستاوردهای انقلاب، ۱۳۵۵: ۱۵۲ - ۱۵۴). در واقع، کوشش آن‌ها برای بالا بردن سطح زندگی روستاییان، آشنا کردن آن‌ها با روش‌های نوین کشاورزی، یاری رساندن به افزایش تولیدات دامی و کشاورزی، گسترش و بهبود صنایع روستایی، راهنمایی روستاییان درباره آبادانی و نوسازی روستاهما بود (پهلوی، ۲۰۰۷: ۱۴۸ و ۱۴۹).

فعالیت‌های سپاه ترویج و آبادی به تدریج باعث بهبود وضع منفعت‌آوری برای روستاییان و کشاورزان شد. تغییر چهره روستاهما با فعالیت‌هایی که سپاهیان ترویج و آبادانی در روستاهما انجام

دادند، در تمامی مناطق کشور دیده می‌شد و این، خود نشانه بارزی از یک تحول و دگرگونی در روستاهای ایران بود. سپاهیان ترویج و آبادانی با مدرک تحصیلی دیپلم و فوق دیپلم، پس از آموزش ششم‌ماهه فنی و نظامی و موفقیت در امتحانات مربوط، با درجات گروهبان یکمی تا گروهبان سومی و با مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد با درجه ستوان دومی و سپاهیان دارای مدرک دکتری با درجه ستوان یکمی برای خدمت آماده شده و به مناطق مختلف اعزام می‌شدند. پس از ورود آن‌ها به استان‌ها، از طرف ادارات ترویج کشاورزی استانی، برای ایشان کلاس‌های توجیهی به مدت یک هفته تشکیل شد و سپاهیان با وضع محصولات کشاورزی منطقه، آفات مهم نباتی، بیماری‌های دامی و سایر اطلاعات محلی آشنایی پیدا می‌کردند و سپس به روستاهای محل خدمت خود اعزام و مستقر می‌شدند. سپاهیان ترویج و آبادانی براساس وظایفی که طبق قانون بر عهده آن‌ها گذاشته شده بود، شروع به کار کرده و در مرحله اول، با بررسی اوضاع و احوال منطقه و مشورت با کشاورزان، به تنظیم شناسنامه روستا و آمار و اطلاعات موردنیاز اقدام و برنامه‌ریزی می‌کردند. به طور متوسط هر ۱۰ تا ۱۵ نفر از سپاهیان دیپلمه به‌وسیله یک افسر سپاه لیسانسی کشاورزی سرپرستی می‌شدند. افسران سپاهی مرتبًا از سپاهیان دیپلمه مراقبت می‌کردند. ضمن راهنمایی فنی، در مرحله برنامه‌ریزی و اجرا با آنان همکاری می‌کردند و از آن‌ها سرپرستی انصباطی به عمل می‌آورdenد (دستاوردهای انقلاب، ۱۳۵۵: ۱۵۴ و ۱۵۵). درواقع، می‌توان گفت که مرّجان کشاورزی هدفشان ارائه خدمات آموزشی از طریق بهبود روش‌ها و فنون کشاورزی و افزایش کارایی تولید و درآمد، ارتقای سطح زندگی و بالا بردن استانداردهای اجتماعی بود که باید با همکاری روستاییان انجام گیرد. فعالیت‌های سپاهیان دانش، اگرچه در راستای تحقق اهداف موردنظر نقش مهمی داشت، اما تجربه فعالیت کوتاه‌مدت آن‌ها نشان داد که باید یک نهاد و ساختار جدیدی به عنوان حلقه میانی بین سپاهیان و روستاییان ایجاد شود تا علاوه‌بر انجام وظایف خود، نیروهای روستایی را به کارگیرند. این امر مقدمه‌ای برای تشکیل باشگاه جوانان روستایی شد.

۳. باشگاه جوانان روستایی

آموزش در تمامی زمینه‌ها از جمله کشاورزی می‌تواند زمینه رشد و شکوفایی را برای جوامع به ارمغان آورد. آموزش نقشی اساسی در ایجاد تحولات در میان قشر روستایی در جوامع مختلف

داشته است؛ به عبارت دیگر، آموزش به کشاورزان روستایی باعث ارتقای سطح بازدهی و بهره-وری آنان می‌شود و خدمات شایان توجهی در افزایش تولیدات جاری کشورها به سمت خودکفایی ملی ایفا می‌کند (لیونبرگر و گرین، ۹۵: ۱۳۷۴). دولت پهلوی برای سازمان‌دهی روستازادگان واحد شرایط و پرورش زارعان توانمند و آگاه آینده کشور و بهره‌برداری از نیرو و توان آن‌ها در جهت افزایش درآمد خانواده روستایی از طریق تعلیم و آموزش عملی اصول صحیح کشاورزی به‌وسیله اجرای پروژه‌های کوچک کشاورزی، عمرانی و اجتماعی در سطح دهات با همکاری اهالی محل، باشگاه جوانان روستایی را ایجاد کرد (ساکما، ۹۵/۳۲۰/۲۴۰). فعالیت باشگاه جوانان روستایی از سال ۱۳۳۸ ش به تدریج شروع شد (روزنامه اطلاعات، ۱۷/۰۵/۱۳۳۸: ۱۰). با تشکیل سپاه ترویج و آبادانی در سال ۱۳۴۳ ش، این باشگاه‌ها توانستند با کمک آن‌ها فعالیت خود را گسترش داده و از آموزش آن‌ها در زمینه‌های مختلف بهره بگیرند. هر سپاهی به‌منظور آموزش مسائل زندگی اجتماعی نوین به جوانان روستایی، باشگاهی با عضویت فرزندان کشاورزان تشکیل داده و از طریق انتخاب و اجرای طرح‌های کوچک و کارهای تولیدی کشاورزی و دامپروری و اجرای فعالیت‌های اجتماعی و دسته‌جمعی و تعاونی، آموزش‌های لازم را به آن‌ها می‌داد (دستاوردهای انقلاب، ۱۳۵۵: ۱۵۶). همیاری و همکاری روستاییان، یکی از اساسی‌ترین اصول در این طرح بود. درواقع، روستاییان ابتدا باید اصل خودبود و کارهای دسته‌جمعی را در روستاهای برعهده بگیرند تا از این طریق بتوانند وضعیت خود را بهبود بخشنند. مرّوحان کشاورزی باید در قریه‌ها و روستاهای جمع‌آوری دانش آموزان، باشگاه جوانان روستایی را تشکیل می‌دادند و گزارش کارهای خود را ماهیانه به صورت مشروح در فرم‌های مخصوصی نوشتند و به سازمان ترویج کشاورزی ارسال می‌کردند (ساکما: ۹۵/۳۲۰/۱۳۵۳). شرح اقدامات مروج یا سپاهی در امر فعالیت جوانان روستایی در حوزه ترویجی خود با توجه به امکانات موجود ثبت می‌شد. باشگاه‌های جوانان روستایی عملاً نقش مؤثری در آموزش اصول نوین کشاورزی به جوانان روستایی ایفا می‌کردند و از طرفی دیگر، چون تشکیل باشگاه‌ها، یکی از مهم‌ترین وظایف سپاهیان ترویج و آبادانی محسوب می‌شد، کلیه سپاهیان تحت سرپرستی موظف بودند در اجرای پروژه‌های باشگاه‌های تشکیل شده، نهایت دقت و تلاش را داشته باشند. نظارت بر حسن اجرای کلیه برنامه‌های سپاهیان انقلاب به خصوص باشگاه‌های جوانان روستایی برعهده سپاهیان ترویج و آبادانی بود.

تصویر ۱: مهر باشگاه جوانان روستایی اصفهان

(منبع: ساکما: ۵۲۶۳ / ۹۷ / ۳۲۰)

۴. باشگاه جوانان روستایی و آموزش در زمینه کشاورزی و باگداری

۴-۱. آموزش صیفی‌جات و سبزیجات

بهبود و توسعه وضع کشاورزی و بالا بردن میزان تولیدات کشاورزی، از بزرگ‌ترین اهداف و برنامه‌های دولت پهلوی دوم بود. استفاده از شیوه‌های قدیمی، فقدان فناوری‌های جدید، نبود انگیزه لازم برای کشاورزان و دهقانان، یکی از مهم‌ترین علل اصلی پایین بودن میزان تولیدات کشاورزی بود (مقصودی، ۱۳۹۴: ۳۸۸). به همین منظور وزارت کشاورزی مصمم شد برنامه‌ای مدون در افزایش محصولات کشاورزی و بهبود وضع اقتصاد کشور و بالا بردن سطح زندگی مردم به مرحله اجرا بگذارد. به طورکلی، دو روش برای افزایش محصولات کشاورزی وجود داشت: نخست، افزایش سطح کشت به وسیله کشت و کار در زمین‌های ناکاشته و دوم، توسعه کشتزارها و ایجاد مزارع جدید و همچنین افزایش محصول در واحد سطح به وسیله به کاربردن اصول زراعی و روش‌های جدید کشاورزی. راه نخست پرخرج و مستلزم صرف وقت طولانی و نیروی کار بسیار بود و با توجه به شرایط اقلیمی و کمی آب و مشکلات اراضی و نبود تکافوی نیروی انسانی و سایر موانع موجود، امکان‌پذیر نبود، اما راه دوم با توجه به بالا بردن میزان محصول در واحد

سطح از طریق اصلاح و تقویت اراضی و اصلاح بذر، نتیجه بهتری را دربر داشت (ساکما، ۱۴۰۰/۲۹۳: ۹۷). سپاهیان ترویج و آبادانی در روستای محل خدمت خود، اقدام به اجرای برنامه‌های آموزشی در امور کشاورزی و بالا بردن سطح آگاهی زارعان می‌کردند. به این منظور، با ایجاد مزارع آموزشی و استفاده از بذرها یکی که توسط اداره ترویج استان در اختیار سپاهی گذاشته بود، به تعلیم شیوه آماده کردن زمین کشت و معرفی انواع بذرها مرغوب، چگونگی مصرف کود شیمیایی، دفع آفات نباتی و نحوه صحیح آبیاری و طریق داشت و برداشت محصول اقدام می‌کردند (دستاوردهای انقلاب، ۱۳۵۵: ۱۵۵). آموزش در انتخاب سبزیجات مناسب شامل درنظر گرفتن آب و هوای آماده‌سازی خاک، کاشت بذر یا نهال، فنون آبیاری، کنترل آفات و برداشت، فصل مناسب کشت و مصرف بذر بود. این فعالیت‌ها در شهرها و مناطق مختلف، تنوع گوناگونی داشت که در اینجا به برخی از آن‌ها اشاره شده است (ر. ک به: جدول شماره (۱)).

جدول شماره (۱). پراکندگی فعالیت‌های باشگاه جوانان روستایی در زمینه آموزش کاشت صیفی -

جات و سبزیجات

ردیف	شرح فعالیت
۱	<ul style="list-style-type: none"> ● نظری: بازدید کشت هندوانه - آموزش طرز کاشت درختان با فاصله‌های مختلف - چگونگی طرز کاشت پنبه و مبارزه با آفات نباتی و مقدار سمی آن (ساکما: ۱۳۵۳/۳۲۰: ۸)
	<ul style="list-style-type: none"> ● زرین شهر: صحبت درباره کشت تره، جعفری و کاهو - گفت‌وگو با ۱۰ کشاورز درباره کشت گندم - ارسال هر ماهه بذر سبزیجات از اداره کشاورزی هر استان به نواحی و روستاهای اطراف آن به منظور آموزش اعضای باشگاه جوانان روستایی - اختصاص زمین مناسب برای گوجه، کلم، بادنجان و کاشت آن در هوای مساعد - ارسال ۱۵۰ کیلو بذر به روستاییان به منظور آموزش توسط اداره کشاورزی اصفهان - آموزش انواع ضد عفونی کردن گندم‌ها به وسیله سمه‌ها و نسبت استفاده از آن‌ها - آموزش تشریح آفات درختان میوه - روش مبارزه با موش صحرایی به وسیله سم آغشته به گندم

- چگونگی دریافت بذر اصلاح شده از اداره کشاورزی - مقابله با سرمایزدگی زراعت (ساقمما: ۱۳۵۳ / ۳۲۰ : ۹۷، ۱۴، ۲۱ - ۲۸) ● نجف آباد و طالخونچه: نمایش نحوه سبزی کاری و فواید درخت کاری (ساقمما: ۱۳۵۳ / ۳۲۰ : ۹۷ - ۲).	

استفاده از کودهای شیمیایی برای بالا بردن کیفیت محصولات و افزایش درآمد کشاورزی، یکی از عوامل مؤثر در موفقیت فعالیت‌های سپاه ترویج و آبادانی بود؛ به همین منظور، دولت توجه ویژه‌ای به این امر داشت و برنامه‌ای برای این منظور در نظر گرفت که با موفقیت اجرا شود (ساقمما، ۲۰۰۱۶ / ۲۹۳ / ۹۷: ۷). هر سپاهی به منظور آموزش نحوه مصرف کودهای شیمیایی و نشان دادن مزایای استفاده از این کودها در افزایش تولید، با استفاده از انواع کودهایی که در اختیار داشت، نحوه استفاده از آن‌ها را به کشاورزان یاد می‌داد (دستاوردهای انقلاب، ۱۳۵۵: ۱۵۶). هدف از آموزش کاشت و نگهداری از سبزیجات و صیفی جات نیز توانمندسازی جوانان روستایی برای پرورش محصولات خود بود و افراد با دانش و مهارت‌های موردنیاز تشویق می‌شدند تا محصولات خود را افزایش دهند و درنتیجه، در هزینه‌ها نیز صرفه‌جویی می‌شد که در واقع این آموزش، حرکتی گسترده به منظور تولید مواد غذایی سالم و پایدار بود.

۴-۲. راهنمایی در باغداری و درختکاری

باغبانی و درختکاری، دو شاخه از فعالیت‌ها در حوزه علوم گیاهی محسوب می‌شوند که بر کشت و مدیریت درختان و گیاهان تمرکز دارند. کشت و پرورش نهال درختان با عنوان باغداری شناخته می‌شود و با توجه به اینکه باغداری زیرمجموعه کشاورزی محسوب می‌شود، روستاییان باید برای پرورش محصولات خود با اصول و روش‌های صحیح باغداری نیز آشنا می‌شدند؛ زیرا آشنایی و به کار بستن این اصول، رشد و نگهداری موفق گیاهان و درختان را تضمین می‌کرد. در باشگاه جوانان روستایی، هر سپاهی با کمک باغداران، یک باغ را به صورت نمونه احداث می‌کردند و در آن، کشاورزان و باغداران را با نحوه صحیح کاشت درختان می‌ووه و تهیه خزانه و روش صحیح پیوند زدن آشنا می‌ساختند (همان: ۱۵۵). در واقع، می‌توان گفت که آشنایی با اصول باغداری و درختکاری و به کار بستن آن‌ها، سلامت و رشد درختان و گیاهان را تضمین می‌کرد و می‌توانست دانش روستاییان را در این زمینه گسترش دهد. در این حوزه نیز فعالیت‌های متعددی در مناطق

مختلف کشور صورت گرفت که بخشنی از آن‌ها به نمایش گذاشته شده است (ر. ک به: جدول شماره ۲).

جدول شماره (۲). پراکندگی فعالیت‌های باشگاه جوانان روستایی در زمینه آموزش باگداری و درختکاری

ردیف	شرح فعالیت
۱	<ul style="list-style-type: none"> ● اصفهان (شهرضا): درباره نحوه مصرف کودهای شیمیایی برای درختان میوه و طرز صحیح آن صحبت شد، ۱۰۰٪ اصله درخت در یک ماه کاشته شد، تشویق و راهنمایی کشاورزان، محاسن کشت نهال‌های پیوندی اصلاح شده، دفع آفات درختان و چگونگی سمپاشی و اهمیت آن، و نیز درباره بیماری درختان توضیح داده شد (ساقما: ۱۳۵۳/۹۷/۳۲۰: ۴۶ - ۱۰ - ۲۹ - ۶۰ - ۷).
	<ul style="list-style-type: none"> ● اصفهان (گلپایگان): راهنمایی و تشویق اعضا برای هرس زمستانه درختان و پاسخ‌های لازم به سوالات آنان داده شد (ساقما: ۱۳۵۳/۹۷/۳۲۰: ۴۶ - ۱۰ - ۲۹ - ۱۶ - ۶۰ - ۷).
	<ul style="list-style-type: none"> ● اصفهان (سمیرم و نجف‌آباد): از باغ‌های روستایی بازدید شد و انواع قلمه زدن و کاشت آن، نمایش و طرز صحیح شخم زدن، نحوه صحیح گودبرداری، فاصله ردیفی آنان، طرز احداث باغ، آزمایش خاک، انتخاب زمین، انتخاب نهال و انواع هرس زمستانی صحبت شد (ساقما: ۱۳۵۳/۹۷/۳۲۰: ۴۶ - ۱۰ - ۲۹ - ۱۶ - ۶۰ - ۷).

۴-۳. پرورش دام و مبارزه با بیماری‌های دامی

پرورش دام در بخش روستایی برای حفظ و افزایش جمعیت دام مهم تلقی می‌شود. هر سپاهی عضو سازمان ترویج و آبادانی در محل مأموریت خود برای مایه‌کوبی دام‌های روستاییان بر ضد بیماری‌های دامی، اقدامات لازم را انجام می‌داد و دامداران را با روش مایه‌کوبی و پیشگیری از بروز بیماری‌ها و همچنین درمان بیماری‌ها آشنا می‌کردد. علاوه‌بر آن، چگونگی اصلاح اصطبل‌های دامی و اصول بهداشتی کردن اصطبل‌ها را به روستاییان آموزش می‌دادند (دستاوردهای انقلاب،

۱۳۵۵: ۱۵۵). بالا بردن میزان آگاهی دامداران در زمینه اصول نگهداری گوسفندان و شناخت و مبارزه با بیماری‌های دام، سبب کاهش خسارت به سرمایه دامی آن‌ها می‌شد. گله‌داران باید می‌آموختند که در شست‌وشو، خشک کردن و طرز صحیح چیدن پشم، باید نهایت دقیقت را داشته باشند؛ زیرا زحمات آن‌ها بدون دانستن نکات مهم و جدید در این زمینه از بین می‌رفت و برای جبران آن، خسارت‌های زیادی را باید متحمل می‌شدند. روستاییان و دامداران در نگهداری و پرورش گاو عموماً به روش سنتی عمل می‌کردند. این امر سبب می‌شد تعداد زیادی از دام‌ها به‌واسطه بیماری‌های دامی و شرایط نامناسب نگهداری از بین بروند. با تشکیل باشگاه جوانان روستایی، دامداران با روش‌های علمی جدید و از خسارت‌های دامی جلوگیری می‌کردند که گزارش‌های سندی موجود در این زمینه گواهی می‌دهند (ر. ک به: جدول شماره (۳)).

جدول شماره (۳). پراکندگی فعالیت‌های باشگاه جوانان روستایی در زمینه پرورش دام و مبارزه با بیماری‌های دامی

ردیف	نوع فعالیت	شرح فعالیت
۱	گوسفندداری	<ul style="list-style-type: none"> ● اصفهان (شهرضا و نظرز): سال ۱۳۵۴ ش در شهرضا درباره پرواربندی گوسفندان با اعضای باشگاه جوانان روستایی صحبت شد. همچنین درباره نحوه خوراک در زمستان برای گوسفندان به‌منظور جلوگیری از بیماری، فصل جفت‌گیری، چگونگی زایمان گوسفند و مراقبت از آن، ایجاد روش‌نایی در اصطبل و چگونگی ساخت اصطبل‌های بهداشتی، اخته کردن گوسفندان و نحوه پشم‌چینی با قیچی آموزش‌هایی داده شد (ساکما: ۹۷/۳۲۰/۱۳۵۳). ۸ - ۲۱ - ۳۵ - ۴۰. در نظرز درباره علوفه غذایی گوسفند با چند گله‌دار گفت‌وگو و مشخصات یک آغل بهداشتی تشریح شد (ساکما: ۱۳۵۳/۱۳۵۳/۹۷). روستا در اصطبل سمپاشی انجام و درباره چگونگی نگاهداری گوسفندان در اصطبل توضیحاتی ارائه شد. (ساکما: ۱۳۵۳/۱۳۵۳/۹۷ - ۱۹: ۹۷).

<p>• اصفهان: سال ۱۳۵۳ ش تعدادی گاو علیه بیماری تب مالت واکسینه شدند. درباره تب بر فکی گاوی با اعضا صحبت شد. اعضای باشگاه جوانان روستایی از طویله چند گاودار بازدید کردند و درباره طاعون گاوی، تلقیح مصنوعی و پرورش گاو شیری، زایمان گاو و جای زایمان به طریقه بهداشتی، مراقبت گاو در زمان حاملگی، طرز دوشیدن صحیح شیر، نظافت اصطبل‌ها به آن‌ها آموزش‌هایی را دادند (ساقما: ۹۷/۱۳۵۳ /۳۲۰: ۱۱ - ۱۸ - ۳۸). در شهرستان گلپایگان نیز تعدادی گاو واکسینه شدند و درباره انتخاب نژاد خوب و اصیل، فرق نژادهای مختلف باهم، موازنی و پرستاری از گاو آبستن، راهنمایی درباره خشک کردن شیر دام بعد از زاییدن، طریقه ضد عفونی کردن اصطبل با آب آهک و تشریح بیماری طاعون گاوی، نفح گاو، جیره غذایی آن، خشک بودن اصطبل به منظور جلوگیری از امراض، جلوگیری از سرما خوردن گاو، یکنواخت نگهداری های اصطبل برای جلوگیری از بیماری، توضیحاتی ارائه شد و آنان به صورت جزوی این توضیحات را یادداشت کردند. برای واکسیناسیون به موقع دام‌ها با اداره دامپزشکی شهرستان‌های اصفهان هماهنگی‌هایی صورت گرفت (ساقما: ۹۷/۱۳۵۳ /۳۲۰: ۲۹ - ۶۷ - ۷۰).</p>	<p>گاوداری</p>	<p>۲</p>
<p>• اصفهان: ۲۵۰ مرغ و خروس و ۵۰ رأس مرغ و خروس در گلپایگان علیه بیماری نیوکاسل واکسینه شدند. با همکاری اعضا درباره بهداشت و تغذیه صحیح مرغ‌ها و پرورش مرغ گوشتی راهنمایی‌هایی داده شد و مقدمات به کار اندختن ماشین جوجه‌کشی با ۷۴ تخم مرغ انجام شد (ساقما: ۹۷/۱۳۵۳ /۳۲۰: ۸۶ - ۳۶ - ۲۱ - ۵۷). با توجه به اینکه ماشین جوجه‌کشی از روش‌های نوین و جدید در حوزه مرغداری بود، ابتدا باید روستاییان با طرز کار آن آشنا می‌شدند؛ به همین دلیل جلساتی در باشگاه جوانان روستایی در استان‌های مختلف تشکیل شد.</p>	<p>مرغداری</p>	<p>۳</p>

مرغداری و پرورش طیور، از دیگر فعالیت‌هایی بودند که روستاییان برای استفاده از گوشت و تخم مرغ و دیگر مزایای آن‌ها به آن روی آوردند. باشگاه جوانان روستایی برای آگاهی و ارتقای تولید روستاییان سعی کرد تا با کمک اعضاء، آنان را با اصول و روش صحیح مرغداری آشنا سازد. در باشگاه جوانان روستایی اصفهان و شهرستان‌های تابعه، درباره بیماری‌های مرغ و به خصوص بیماری نیوکاسل، تمیز نگهداشتن مرغداری، دمای ثابت برای اطاق مرغداری و تاییدن نور آفتاب، نظافت ظرف دانه‌خوری مرغ‌ها و آبخوری‌ها، معالجه طیور و چگونگی تزریق داروهای تزریقی به آن‌ها، توضیحات و آموزش‌هایی به مرغداران می‌دادند. مبارزه با بیماری‌ها در دام‌ها شامل اجرای اقدامات پیشگیرانه مختلف مانند اجرای برنامه‌های واکسیناسیون، تغذیه مناسب برای کاهش خطر بیماری و حفظ سلامت دام بود که با کمک سپاهیان ترویج و آبادانی انجام می‌گرفت. علاوه بر آن، تشخیص و درمان سریع بیماری‌ها در کترل شیوع آن‌ها و به حداقل رساندن خسارات برای تولیدکنندگان دام مهم تلقی می‌شد. به طورکلی، می‌توان گفت استفاده از روش‌های یادشده سبب شد تا هم پرورش دام و هم مبارزه با بیماری‌ها به سودآوری دامداری کمک فراوانی کند. فرآیند مستمر یادگیری روستاییان و اصلاح فنون و روش‌هاییشان برای دستیابی به نتایج مطلوب، از فعالیت‌های پیوسته سپاه ترویج و آبادانی و باشگاه‌های مربوط بود.

۴- زنبورداری

زنبورداری، فرآیند نحوه نگهداری و مراقبت از کندوهای زنبور عسل است و شامل مدیریت کندوهای زنبور عسل برای برداشت عسل، مومن و سایر محصولات می‌شود. باشگاه جوانان روستایی به روستاییان آموزش می‌داد تا در نقاطی که برای پرورش زنبور عسل مناسب است، کندوهای قدیمی را تعویض کنند و روش‌های نوین زنبورداری را آموزش بینند (دستاوردهای انقلاب، ۱۳۵۵: ۱۵۵). برقرار ساختن هماهنگی و سازگاری زنبور با شرایط اقلیمی هر منطقه و تولید عسل، نیازمند کسب تجربه و آشنایی با روش‌های نوین بود که باشگاه‌های جوانان روستایی زنبورداران را در این زمینه آموزش می‌دادند و به نگهداری و تولید آن تشویق می‌کردند. این آموزش به روستاییان و نظارت بر کار زنبورداری آن‌ها سبب شد تا بتوانند منبع درآمد خوبی داشته باشند و به سلامت و بهره‌وری کندوهای زنبور عسل کمک کنند. بخشی از اقدامات باشگاه جوانان روستایی در زمینه آموزش زنبورداری و فعالیت در این حوزه را می‌توان دید (ر. ک به: جدول شماره (۴)).

جدول شماره (۴). پراکندگی فعالیت‌های باشگاه جوانان روستایی در زمینه آموزش زنبورداری

ردیف	شرح فعالیت
۱	<ul style="list-style-type: none"> • کلاس آموزشی با شرکت زنبورداران در نجف‌آباد: سرپرست ترویج کشاورزی نجف‌آباد پیرامون امکانات پرورش زنبورعسل در این شهر سخنرانی کرد و اقدامات انجام‌شده در این راستا را شرح داد. کلاس مذبور به مدت ۱۰ روز ادامه داشت و درباره نگهداری و پرورش زنبورعسل آموزش‌های لازم به زنبورداران داده شد (کیهان، ۱۳۴۶/۱۱/۰۲، ش ۵: ۱۲۴۹۲).
۲	<ul style="list-style-type: none"> • ارسال کندوی عسل، کتاب و جزوی زنبورداری از اداره کشاورزی استان اصفهان: این وسائل و منابع را به باشگاه جوانان روستایی شهرضا که در بین کندوداران بودند، توزیع کردند. درباره تعویض کندوی زنبورعسل از گلی و کندوی جدید در شازند صحبت شد. علاوه بر آن، تشویق به نگهداری زنبورعسل، طریقه غذا دادن به زنبورها و خواص کندوهای اصلاح شده و فرق بین آن‌ها در باشگاه جوانان روستایی تشریح شد (ساکما، ۱۴۳۳۴/۳۲۰: ۹۷؛ ۳-۶؛ ساکما، ۱۴۱۵۲/۳۲۰: ۹۷).

۴-۵. عمران و آبادی روستاها

خانه‌ها و راه‌ها و امکانات روستایی در مناطق مختلف با گذر زمان در معرض زوال و تخریب قرار می‌گیرند و برای دوام زندگی در محیط‌های جغرافیایی، حفاظت و تعمیر از جمله اقدامات اساسی برای توسعه مناطق روستایی بهشمار می‌آید. بهسازی و ایمن‌سازی و تعمیر این زیرساخت‌ها، یکی از مهم‌ترین و اصلی‌ترین فعالیت‌های باشگاه جوانان روستایی بهشمار می‌رفت که با هدف ارتقای شرایط و بهبود زندگی روستانشینان در کنار فعالیت‌های دیگر انجام گرفت. در اسناد باقی‌مانده از این دسته از فعالیت‌های باشگاه جوانان روستایی، گزارش‌های پراکنده‌ای وجود دارد که به برخی از آن‌ها پرداخته شده است (ر. ک به: جدول شماره (۵)).

جدول شماره (۵). پراکندگی فعالیت‌های باشگاه جوانان روستایی در زمینه عمران و آبادی روستاها

ردیف	عنوان	اقدامات انجام شده در عمران و آبادی
۱	بهداشت عمومی	<ul style="list-style-type: none"> • نطنز (روستای جرزن): تمیز نگهداشتن چشمها و تعویض توالت‌های قدیمی، ساخت حمام بهداشتی، از بین بردن مرداب ده، احداث محل برای جمع‌آوری زباله‌ها، لایروبی قنات، تمیز کردن کوچه‌ها (ساکما: ۱۳۵۳ / ۳۲۰: ۶۸ - ۲۹). • لنجان: تشویق اعضا برای بهداشت محیط زیست (ساکما: ۱۳۵۳ / ۳۲۰: ۶۸ - ۳۷).
۲	طرح‌های عمرانی	<ul style="list-style-type: none"> • شهرضا: شن‌ریزی خیابان‌ها، ساخت یک حلقه پل، ایجاد جاده، تعمیر مدارس، حفر گودال برای تیر برق، اقدام برای پلاک‌کوبی، خرابی و درست کردن ۵۰۰ متر از جاده اصلی ده، تعمیر مسجد با کمک کشاورزان، درست کردن یک پل در شهرضا به هزینه ۶۰۰۰ ریال و شن‌ریزی در جاده‌های فرعی • لنجان (روستای طاد): چهار پل خراب بود که فعلاً دو پل تعمیر شد و در روستای مهرآباد گلپایگان، شن‌ریزی جاده به طول سه کیلومتر انجام شد. • نطنز: ۵۰۰ متر از جاده اصلی درست شد. • مبارکه: درباره تسطیح میدان فوتیال و شن‌ریزی در کوچه‌ها، جمع کردن برف‌های کوچه و خیابان دستورات لازم داده شد (ساکما: ۱۳۵۳ / ۳۲۰: ۶۸ - ۲۹ - ۳۷).

۵. باشگاه جوانان روستایی و برگزاری کلاس و دوره‌های آموزشی

۵-۱. برگزاری کلاس‌های کوتاه‌مدت

باشگاه جوانان روستایی در زمینه آموزش و مشارکت دادن روستاییان در فعالیت‌های مختلف مربوط به روستا و تشویق آنان نقش مؤثری داشت. سپاهیان ترویج و آبادانی در باشگاه جوانان روستایی باید ابتدا نیازهای مردم روستاهای را برآورده و طبق همان، برای رفع آن‌ها برنامه‌ریزی

می‌کردند. ناگاهی و نآشنایی با دانش روز از عمدترين نیازهای آنها بود که سپاهیان ترویج و آبادانی توانستند به واسطه باشگاه جوانان روستایی و با هماهنگی اهالی روستاهای در مناطق مختلف کشور، موضوعات متعددی را با برگزاری کلاس‌های کوتاه‌مدت طرح و بررسی کنند. سرفصل‌ها با توجه به نیاز روستاییان و مناطقی که در آن زندگی می‌کردند، متفاوت بود، اما اغلب موضوعات، نیازهای روستاییان در حوزه کشاورزی و مسائل مربوط به آن بود که با دعوت از کشاورزان و دهقانان صورت می‌گرفت. افزایش آگاهی روستاییان در زمینه‌های مختلف با برگزاری کلاس‌ها و کارگاه‌های آموزشی انجام شد و این فرآیند سبب توانمندسازی روستاییان و ارتقای دانش و مهارت آنها گردید. به رغم کمبود اطلاعات در این زمینه، خوشبختانه اسناد متعددی گویای فعالیت‌های انجام‌شده در این زمینه هستند که برخی از آنها را می‌توان ملاحظه کرد (ر. ک به: جدول شماره (۶)).

جدول شماره (۶). فعالیت‌های باشگاه جوانان روستایی در زمینه برگزاری کلاس‌های آموزش جمعی در مناطق مختلف

ردیف	شرح فعالیت
۱	<p>● اصفهان: معرفی حشرات مضر خانگی و طرز مبارزه با آنان، راهنمایی مردم برای بهداشتی کردن توالتها، لوله‌کشی حمام و مسائل پاکیزگی و بهداشت محیط از جمله مباحثی بود که با حضور اهالی روستاهای گلپایگان و دیگر شهرستان‌های اصفهان تشریح شد (ساکما: ۹۷/۳۲۰/۱۳۵۳: ۲۸ - ۴ - ۱۳). آشنایی با نحوه کشاورزی مکانیزه و سرعت بخشیدن به کشاورزی، ایجاد باغ‌های جدید و چگونگی طرز تهیه نهال از مراکز تولیدی (ساکما: ۹۷/۳۲۰/۱۳۵۳: ۲۸ - ۱۳ - ۴ - ۱۲ - ۵۷ - ۶۵). راهنمایی به منظور آماده کردن و شخم زدن زمین‌های زراعی برای کشت محصولات بهاره و صیفی‌جات، روش‌های انتخاب درخت سالم برای کاشت (ساکما: ۹۷/۳۲۰/۱۳۵۳: ۵۱ - ۴۵ - ۶) در نظرنما، فریدن و شهرضا برگزار شد. همچنین در اصفهان از نشریات حاوی مطالب کشاورزی و دامپروری استفاده و به صورت رایگان بین کشاورزان توزیع شد (روزنامه اطلاعات، ۰۵/۱۷: ۱۰: ۱۳۳۸).</p>

۵-۲. بازدید و گردش‌های دسته‌جمعی

یکی از مهم‌ترین برنامه‌های جمیعی باشگاه جوانان روستایی، برنامه بازدید، اردوها و گردش‌های دسته‌جمعی با اهداف مشخص برای شناخت بهتر اصول و روش کار در حوزه‌های مختلف فعالیت روستاییان بود. آموزش چگونگی هرس کردن درختان با حضور کشاورزان و بهصورت عملی انجام می‌شد. از یک باغ تازه‌تأسیس با حضور جمیع افراد روستا و اعضای باشگاه جوانان روستایی برای شناخت بهتر بازدید بهعمل می‌آمد. با اعضای باشگاه جوانان روستایی درباره آفت حمله خرگوش‌ها و احتمال جابه‌جایی نهال میوه گفت و گوایی صورت می‌گرفت و از اثرات و عوارض استفاده از آب آشامیدنی آلوه بدن صحبت می‌شد. چگونگی احداث بادشکن و دفع آفات محصولات کشاورزی، یکی از اصولی بود که در حین بازدید از مزارع کشاورزان شرح داده می‌شد. درواقع، روستاییان علاوه‌بر آموزش‌های تئوری لازم، از طریق مشاهده و کسب تجربه عینی، آگاهی و دانش بیشتری کسب می‌کردند و بهصورت مستقیم اطلاعات مربوط به حوزه فعالیت خود را جمع‌آوری می‌کردند. گوشاهی از این فعالیت‌ها را می‌توان نشان داد (ر.ک به: جدول شماره (۷)).

جدول شماره (۷): فعالیت‌های باشگاه جوانان روستایی در زمینه برگزاری اردوها، گردش‌های

آموزشی

ردیف	شرح فعالیت
۱	<p>• اصفهان (زرین شهر): در گردش بهاتفاق اهالی ده زرین شهر از محل شست و شوی رخت و ظروف دیدن شد و توضیحاتی درباره چگونگی آلوه شدن آب داده شد. در کنار آن، با اعضای این ده از مزارع چغندر بازدید و درباره نحوه چغندرکاری توضیحاتی داده شد (ساکما: ۱۳۵۳ / ۹۷ / ۳۲۰: ۴۹ - ۳۱ - ۱۹ - ۱۷).</p>

۶. مشکلات باشگاه جوانان روستایی

ایجاد باشگاه جوانان روستایی، یکی از مهم‌ترین اقداماتی بود که با کمک و راهنمایی سپاهیان ترویج و آبادانی شکل گرفت. این فرآیند در نوع خود علاوه‌بر یک تجربه مؤثر و فهم تاریخی، سبب شد تا فرزندان روستاییان با اصول و مبانی فعالیت‌های مختلف روستانشینی و کسب درآمد اقتصادی آشنا شوند و آن را به کار بینند. در کنار شرح فعالیت‌های انجام‌شده، سپاهیان ترویج و آبادانی با مشکلات عدیدهای در انجام فعالیت‌های خود رویه‌رو بودند که هریک از آن‌ها سبب

می‌شد تا این روند به گُندی صورت بگیرد و بازخورد طولانی مدت داشته باشد. کمبود وسایل فنی و آموزشی، نداشتن دوربین عکاسی، نبود وسایل حمل و نقل، نبود یا کمبود بذر اصلاح شده و کود شیمیایی و سموم مختلف، نبود تناسب ارسال دستگاه جوجه‌کشی با جمعیت روستاهای (ساکما، ۴۱۵۲ / ۳۲۰ - ۹ - ۱۸)، نداشتن نشریات مختلف در حوزه تخصصی کشاورزی، کمبود بودجه، نبود وسایل کافی برای نمایش و آموزش، نبود بذر سبزیجات مختلف و نهال درختان میوه اصلاح شده، کمبود فرم تقاضای ثبت‌نام و گزارش باشگاه جوانان روستایی، تنها بخشی از مشکلاتی بودند که باشگاه جوانان روستایی با آن‌ها روبرو بودند (ساکما، ۴۳۳۴ / ۳۲۰ - ۸ - ۹۷). با توجه به این‌که باشگاه جوانان روستایی در برده زمانی ۱۳۴۱ - ۱۳۵۷ ش فعالیت داشت، بسیاری از سپاهیان دانش، نداشتن فرصت و زمان کافی و بالا بودن تعداد فرزندان روستائیان را یکی از معضلات جدی می‌دانستند و همین عامل سبب می‌شد تا آموزش هم به گُندی صورت بگیرد (ساکما: ۱۳۵۳ / ۳۲۰ - ۲۴ - ۳۹ - ۶۲). باشگاه‌های جوانان روستایی اغلب فاقد بودجه کافی بودند و باید امکانات لازم را از وزرات کشاورزی استان خود تأمین می‌کردند که همین مسئله باعث شد تا در برخی از موارد، اجرای برنامه‌های آنان در مناطق روستایی محدود شود، اما آنچه مسلم است این‌که باشگاه جوانان روستایی توانست در آموزش فرزندان روستاییان نقش مثبتی داشته باشد.

نتیجه‌گیری

بهبود وضع زندگی عموم مردم جامعه و بالا بردن سطح آن، نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و جامع برای آن است. افزایش محصولات کشاورزی و دامی سبب می‌شود تا علاوه بر تقویت بنیه اقتصادی کشور، رفاه و آسایش مردم نیز فراهم شود. توسعه روستایی با هدف بهبود شرایط زندگی، بالا بردن رفاه و افزایش درآمد روستاییان گامی مهم در عمران روستاهای بود که باید برای حصول نتیجه، برنامه‌ریزی دقیق و مدونی صورت می‌گرفت. وزارت کشاورزی بعد از جنگ جهانی دوم، با توجه به صدمات و خسارات فراوانی که به عموم طبقات جامعه ایران، بهخصوص روستاییان وارد شده بود، مصمم شد تا برای تأمین ارزاق و رفاه مردم و ارتقای زندگی آن‌ها برنامه‌ریزی کند. این برنامه با کمک تشکیل سپاه ترویج و آبادانی بهمنظور بالا بردن سطح زندگی و رفاه روستاییان و آشنا ساختن آنان با اصول جدید کشاورزی و راههای ازدیاد تولیدات زراعی و دامی و توسعه و بهبود

صنایع روستایی و آموزش و راهنمایی آنان اجرا شد. سپاه ترویج و آبادانی به منظور آموزش مسائل زندگی اجتماعی نوین به جوانان روستایی، باشگاهی با عنوان «باشگاه جوانان روستایی» تشکیل داد و از طریق انتخاب و اجرای طرح‌های کوچک و کارهای تولیدی کشاورزی و دامپروری و اجرای فعالیت‌های اجتماعی و دسته‌جمعی و تعاونی، آموزش‌های لازم را به فرزندان کشاورزان داد. راهنمایی روستاییان در بخش صیفی‌جات و سبزیجات با هدف جلوگیری از آفات و نحوه صحیح کاشت آن‌ها سبب افزایش تولیدات کشاورزی در شهرستان‌های اصفهان شد. ارائه اصول باغداری و درختکاری مانند نحوه شخمزنی، دفع آفات و نحوه استفاده از کود شیمیایی برای راهنمایی و تشویق اعضای باشگاه جوانان روستایی روستاهای اصفهان مؤثر واقع شد. در بخش گوسفندداری، مرغداری و زنبورداری راهنمایی‌ها اغلب در حوزه نگهداری، پرورش و تکثیر آن‌ها بود. تلاش در زمینه عمران و آبادی روستاهای اصفهان بیشتر در جهت اجرا و رعایت بهداشت عمومی و توسعه طرح‌های عمرانی برای نوسازی مناطق صورت گرفت. برگزاری کلاس‌های کوتاه‌مدت، بازدید و گردش‌های دسته‌جمعی توسط باشگاه جوانان روستایی اصفهان با اهدافی مشخص برای شناخت اصول و روش کار به صورت تئوری و عملی، نقش مهمی در کسب تجربه عینی روستاییان داشت که در نوع خود مؤثر بود. البته در این بین، باشگاه جوانان روستایی با مشکلاتی نظری نبود بودجه و وسایل کافی برای آموزش به روستازادگان مواجه بودند، اما با این حال توانستند با امکانات موجود این فرآیند را ادامه دهند و نقش مثبتی در انتقال اطلاعات داشته باشند. این باشگاه‌ها همچنین به عنوان بستری برای جوانان به منظور توسعه مهارت‌های رهبری و کمک به توسعه جوامع خود عمل کردند و نقش مهمی در شکل‌دهی بافت اجتماعی و توانمندسازی جوانان روستایی داشتند.

منابع

کتاب‌ها

- آسایش، حسین (۱۳۹۱)، اصول و روش‌های برنامه‌ریزی روستایی، تهران: دانشگاه پیام نور.
- —————، (۱۳۷۴)، کارگاه برنامه‌ریزی روستایی، تهران: دانشگاه پیام نور.

- ازکیا، مصطفی (۱۳۸۵)، *جامعه‌شناسی توسعه و توسعه‌نیافرگی روستایی ایران*، تهران: اطلاعات.
- ازکیا، مصطفی و مختارپور، مهدی (۱۴۰۲)، *توسعه و دگرگونی اجتماعی در روستاهای ایران*، تهران: سمت.
- بهروان، حسین (۱۳۹۰)، *جامعه‌شناسی روستایی*، تهران: جامعه‌شناسان.
- پاپلی یزدی، محمدحسین و دیگران (۱۳۸۱)، *نظریه‌های توسعه روستایی*، تهران: سمت.
- دستاوردهای انقلاب (۱۳۵۵)، به مناسب سالروز انقلاب شاه و ملت، تهران: وزارت اطلاعات و جهانگردی.
- پهلوی، محمدرضا (۲۰۰۷)، *بهسوی تمدن بزرگ*، چ ۳، تهران: کتاب و انتشارات پارس.
- رضاپور جمور، عرفان و دیگران (۱۴۰۰)، *تاریخ مدرن نشان ایران از توسعه‌نیافرگی روستایی*، تهران: روش‌شناسان و جامعه‌شناسان.
- طالب، مهدی (۱۳۷۱)، *مدیریت روستایی در ایران*، تهران: دانشگاه تهران.
- غلامی، شهرام (۱۳۹۷)، *اقتصاد کشاورزی ایران*، تهران: دنیای اقتصاد (وابسته به شرکت دنیای اقتصاد تابان).
- کدخدایی، حسین (۱۳۹۴)، *قطوعی: وضعیت ارزاق عمومی و تأثیرات آن بر اوضاع ایران در سال‌های جنگ جهانی دوم*، تهران: هوشمند تدبیر، مؤسسه پارسا مبتکر گام اول.
- لیونبرگر، هربرت و گرین، پال (۱۳۷۴)، *انتقال تکنولوژی از محققان به بهره‌برداران کشاورزی*، ترجمه محمد چیدری، تهران: دانشگاه تربیت مدرس.
- مقصودی، مجتبی (۱۳۹۴)، *تحولات سیاسی اجتماعی ایران (۱۳۲۰ - ۱۳۵۷ هـ) ش*، تهران: شادرنگ.

مقالات و پایان‌نامه‌ها

- امیدی، نبی (۱۴۰۱)، «تأثیر تداخل انقلاب سفید در دوره پهلوی بر اجرای برنامه عمرانی

سوم (۱۳۴۶-۱۳۴۱ ش)، دوفصلنامه تحقیقات تاریخ اجتماعی، س ۱۲، ش ۲، صص ۲۹

.۴۷ -

- گلی تربه‌بر، فائزه (۱۳۹۶)، روند ایجاد، گسترش و پیامدهای اجتماعی سپاه ترویج و

آبادانی در ایران، استاد راهنمای محمدامیر شیخ نوری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، تهران:

دانشگاه الزهراء.

- لاکشمانان، تی. آر (۱۳۷۶)، «مدل در حال پیدایش توسعه روستایی»، فصلنامه روستا و

توسعه، س ۱، ش ۱.

روزنامه‌ها

- روزنامه اطلاعات، ۱۷ / ۰۵ / ۱۳۳۸ : ۱۰ .

- روزنامه کیهان، ۱۱ / ۰۲ / ۱۳۴۶ : ش ۵ / ۱۲۴۹۲ .

اسناد

سازمان اسناد و کتابخانه ملی (ساکما)، شماره سند ۱۲۰۴۶۹ / ۱۲۹۳

۳۴۰ / ۶۱۸۲ : _____

۹۷ / ۳۲۰ / ۱۲۵۳ : _____

۹۷ / ۲۹۳ / ۲۰۰۱۶ : _____

۹۷ / ۳۲۰ / ۴۰۵۵ : _____

۹۷ / ۳۲۰ / ۴۳۳۴ : _____

۹۷ / ۳۲۰ / ۴۱۵۲ : _____

۹۳ / ۳۲۰ / ۷۳۸ : _____

۹۷ / ۳۲۰ / ۵۲۶۳ : _____

۹۹۸ / ۲۵ / ۴۹ : _____

پیوست‌ها

پیوست (۱). نمونه فرم کارت شناسایی مسئولان باشگاه جوانان روستایی و تأیید آن از سوی
اداره ترویج کشاورزی

کارت شناسایی و مشخصات مسئولین فعالیت جوانان روستایی اداره کشاورزی	
— اداره ترویج	
<u>۱— مشخصات فردی</u>	
نام	نام خانوارگی
محل تولد	تاریخ تولد
شماره ملی	متاً ^{۳۰} محل
مشهود	تاریخ ورود بخدمت دولت
تاریخ ورود بخدمت سازمان ترویج	تاریخ ورود بخدمت انتقال در هر سمت مسئول فعالیت
جوانان روستایی	
گروه	جمع کل دریافت (حقوق و مزایا)
پایه	اضافه کار
پاداش مستمر	دروی از مرکز ویدی آب و هوای
<u>۲— وضع تحصیلات</u>	
درجه تحصیلات	سیکل
نوبت پیلم	دیبلم
لیسانس	نوبت پیلم
رمه تحصیلی	تاریخ اخذ آخرین درجه تحصیلی
۳— آشنایی بازمانهای خارجی	
انگلیسی	متسط
فارسی	علی
۴— از چه بورس‌های تاکنون استفاده نمود ناید؟	
نام کشور	مدت
تاریخ استفاده	رسانه بورس
د رصوت اعطاء بورس بکدام نوع بورس علاقمندید؟	داخل خارج آکادمیک
غیرآکادمیک	رشته بورس
۵— مشاغل و سمت‌های قبلی خود را بترتیب باز کر مدت اشتغال در هر سمت لکرکنید:	
—	
۶— اگر تدبیر ویاتشویتی دارید نام مقام و تاریخ و مماره آن ذکر نمود	
۷— اگر وظایف دیگری غیر از مسئولیت جوانان روستایی استان دارید نام ببرید:	
محل اضافه مسئول فعالیت جوانان روستایی	
اضافه رئیس‌اداره ترویج کشاورزی استان	

(منبع: ساکما، ۱۵: ۹۳/۳۲۰/۷۳۸)

پیوست (۲). فرم مواد نمایشی و تجهیزات فنی مورد احتیاج باشگاه جوانان روستایی

صورت ریز مواد نمایشی و تجهیزات فنی خریداری شده برای مردمان و سپاهیان ترویج و سهمیه اختصاصی به باشگاههای جوانان روستائی	
ردیف نوع مواد نمایشی نوع مقداریات تعداد ارزش بریال سهمیه اختصاصی تاریخ تحويل ملاحظات	
باشگاههایی بهمروج یا جوانان سپاهی	
۱	بند و مختلف سبزی برگی (برگه) (ارز ۲۰)
۲	کودهای مختلف شیمیائی
۳	سوم مختلف
۴	نهال شمره
۵	جوجه غیره مواد غذائی
تجهیزات فنی نوع تعداد ارزش بریال برای باشگاه انتاریخ ملاحظات هاچ ایان استفاده	
۱	کندوهای جدید
۲	ولوانم سمپاش
۳	ماشین جوجه کشی
۴	پنس اخته
۵	چاقو
۶	قیچی پیوند
۷	وسائل ورزش
۸	توب والبیال
۹	درویین عکاسی
۱۰	تبر والبیال
وسایل باغبانی	
۱۰	فوکا - شفره - بیل - کولتیواتر

(منبع: ساکما، ۸: ۹۳ / ۳۲۰ / ۷۳۸)

پیوست (۳). آموزش صحیح شخمزنی به کشاورزان

(منبع: ساکما، ۱۲۰۴۶۹ / ۲۹۳: ۲)

پیوست (۴). آموزش سپاهیان ترویج و آبادانی به کشاورزان به منظور بیبود محصولات کشاورزی

(منبع: ساکما، ۴۹ / ۲۵: ۹۹۸)